

Кого да следваме след Джозеф Смит

Преди смъртта си пророкът Джозеф Смит учи на следното Кворума на дванадесетте апостоли:

Братя, (...) предстои да се случи важно събитие. Вероятно е моите врагове да ме убият. И ако това се случи и ключовете и силата останат с мен и не бъдат предадени на вас, те ще бъдат изгубени от земята. Ако обаче успея да ги положа върху вашите

глави, нека падам жертва на престъпна ръка, ако Бог го допусне, и мога да вървя с пълна радост и задоволство, знаейки че делото ми е свършено и е положена основата, върху която ще се издига царството Божие в тази диспенсация на пълнотата на времената.

Върху плещите на Дванадесетте отсега нататък трябва да лежи отговорността да водите тази Църква, докато определите други, които да поемат вашето дело.

(Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, (2008 г.), с. 568)

Джозеф Смит учи също, че Първото президентство е единствената група над Кворума на дванадесетте апостоли, но когато пророкът почине, Първото президентство се разпуска (вж. History, 1838–1856 [Manuscript History of the Church], volume B-1, 691, josephsmithpapers.org).

- От това, което научихте, какво би ви помогнало да отговорите на трите твърдения, направени по-рано?
- Какъв модел установява Господ за продължението на ръководството на Своята Църква, когато пророкът почине?

Когато Бригъм Йънг се обръща към светиите на едно голямо събрание, мнозина от тях записват чудодейно преживяване и чувстват потвърждение от Светия Дух.

Президент Джордж К. Кенън (1827 – 1901), който по-късно служи в Първото президентство, споделя:

Бригъм Йънг (...) стана и се обърна към хората. (...) Кой от присъстващите на това събитие ще може някога да забрави впечатлението, което това му е направило! Ако Джозеф беше възкръснал от мъртвите и

отново беше проговорил пред тях, ефектът не би могъл да бъде по-изненадващ, отколкото за мнозина от присъстващите на това събрание. Това беше гласът на самия Джозеф и не само че се чуваше гласът на Джозеф, но в очите на хората изглеждаше, че пред тях стои самият Джозеф. Никога не сме чували за по-прекрасно и чудотворно събитие от това, което се случи онзи ден на онова събрание. Господ даде на Своя народ свидетелство, което не оставя място за съмнение кой е човекът, който Той е избрал да ги води. Те видяха и чуха с физическите си очи и уши, а след това думите, които бяха изречени, достигнаха до сърцата им, придружени от убедителната сила на Бога, и те се изпълниха с Духа и с голяма радост. Мрак беше настъпил в някои сърца, а в други вероятно и съмнения и несигурност, но вече беше ясно на всички, че тук е човекът, на когото Господ е дал необходимата власт да действа сред тях вместо Джозеф (Джордж К. Кенън, „Joseph Smith, the Prophet“, *Juvenile Instructor*, окт. 1870 г., с. 174–175).

Емили Смит Хойт, член, присъстващ на обръщението на Бригъм Йънг към светиите, записва следното:

Начинът на разсъждение, изражението на лицето, звукът на гласа развълнуваха цялата ми душа. Собствените ми очи бяха видели убитото тяло на Джозеф. Собствените ми ръце бяха почувствали студената смърт на някогашното му благородно чело. Знаех, че Джозеф е мъртъв. И въпреки това често изненадано и неволно поглеждах към подиума да видя дали не е Джозеф. Не беше той, беше Бригъм Йънг и ако някой се съмнява в правото на Бригъм да ръководи делата на светиите, всичко, което трябва да им кажа, е следното: Получете Божия дух и узнайте сами за себе си. Господ ще се погрижи за своите (Емили Смит Хойт в Лин У. Йоргенсен, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness“, *BYU Studies*, том 36, брой 4, 1996 – 1997 г., с. 164).

- Ако бяхте там, как това преживяване би ви подействало?
- Как Мороний 10:5 може да се свърже с това, което изучавахте?